

PENELOPE WARD

SEN

BANA

YASAK

Çeviren

Hanife Albayrak Çift

BİRİNCİ BÖLÜM

C amın önünde gergin gergin beklerken soğuk hava, koya bakan camı buğulandırmıştı ve dışarıyı görmekte zorlanıyordum. Her an Randy, Volvo marka arabasını araç yoluna çekebilirdi. Oğlu Elec'i Logan Havalimanı'ndan almaya gitmişti. Annesi işi dolayısıyla bir yıl boyunca yurtdışında yaşayacağından bu süreçte bizimle kalacaktı.

Randy ve annem Sarah daha birkaç yıldır evlilerdi. Üvey babam ile iyi geçiniyorduk ama yakın olduğumuzu söyleyemedim. Randy'nin önceki yaşamı hakkında az biraz bildiklerimiz şunlardı; eski eşi Pilar, San Francisco Körfezi bölgesinde yaşayan Ekvadorlu bir artistti ve Randy'ye göre, oğlu ise istediği her şeyin yapılmasına izin verilmiş, dövmeli bir serseriydi.

Üvey kardeşimle hiç tanışmamıştım, sadece annem ve Randy evlenmeden hemen öncesine ait birkaç yıllık fotoğraflarını görmüştüm. Fotoğraftan, yüksek ihtimalle Güney Amerikalı annesinden aldığı koyu saçları ve esmer tenini görebiliyordum ama Randy'nin açık renk gözleriyle yakışıklı hatlarına da sahipti. O zamanlar yüzü tıraşlıydı ama Randy, Elec'in son zamanlarda asi bir döneme girdiğini söylemişti. Daha sadece on beş yaşınday-

ken dövme yaptırma, reşit olmadan içki içmekten başını belaya sokma ve ot tütürmek de buna dahildi. Randy, Pilar'ı sorumsuz olmakla, sanat kariyerine fazla odaklanmakla, bundan dolayı da Elec'in her türlü sorundan paçayı yırtmasına izin vermekle suçluyordu.

Randy, Pilar'ı Londra'daki bir sanat galerisinde geçici öğretmen pozisyonunu alması konusunda teşvik etmişti ki şimdi on yedi yaşında olan Elec bizimle yaşayabilin.

Randy yılda iki defa batıya kısa süreli yolculuklar yapsa da Elec'i disipline etmek için her gün orada değildi. Bu konuda boçalıyordu ve önümüzdeki yıl boyunca oğlunu adam etmek için sabırsızlandığını söylemişti.

Sokaktaki kirli kar kalıntılarına bakarken karnımda kelebekler uçuşuyordu. California'lı üvey kardeşim için buz gibi Boston havası kaba bir karşılama olacaktı.

Bir üvey kardeşim vardı.

Tuhaf bir düşünceydi. İyi geçineceğimizi umuyordum. Tek çocuk olduğum için her zaman bir kardeşim olmasını istemiştim. Bunun kahrolası Donny ve Marie Osmond ya da Jake ve Maggie Gyllenhaal tadında, masallardaki gibi bir anda bağ kurabileceğimiz bir ilişki olacağını hayal ettiğim için aptallığıma güldüm. Bu sabah Coldplay'in, varlığından bile haberimin olmadığı *Brothers and Sisters* adında bir şarkısını duymuştum. Kardeşler hakkında olmasa da kendimi bunun iyiye işaret olduğu konusunda ikna ettim. İşler yolunda gidecekti. Korkacak bir şeyim yoktu.

Annem Elec'in odasını hazırlamak için merdivenden yukarı aşağı koşuştururken benim kadar gergin gözüküyordu. Ofisi yatak odasına çevirmişti. Annemle neversim takımı ve gerekli olan diğer malzemeleri almak için Walmart'a gitmiştik. Tanımadığın biri için eşya seçmek tuhaftı. Koyu lacivert neversimde karar kılmıştık.

Kendi kendime ona ne söyleyeceğimi, ne hakkında konuşacağımızı, ona burada neleri tanıtabileceğimi mırıldanmaya baş-

ladım. Bu aynı zamanda hem heyecan verici hem de sinir bozucuydu.

Araba kapısının çarpılma sesiyle kanepeden zıplayıp buruşuk tişörtümü düzelttim.

Sakinleş, Greta.

Anahtar delikte gürültüyle döndü. Randy tek başına içeri girdi ve kapıyı açık bırakarak dondurucu havanın odaya sızmasına sebep oldu. Birkaç dakika sonra ayakkabıların buzu ezerken çıkardığı sesi duyabiliyordum ama Elec hâlâ ortada yoktu. İçeri girmeden önce kapının önünde durmuş olmalıydı. Randy kafasını kapıdan dışarı çıkardı. "Kıçını kıpırdat da içeri gir, Elec."

Elec kapı girişinde belirdiğinde boğazım düğümlendi. Güçlkle yutkunup birkaç saniye boyunca onu inceledim. Bana gösterilen resimdekine hiç benzemediğini fark ettikçe kalbim daha hızlı atıyordu.

Elec, Randy'den daha uzundu ve fotoğraftan hatırladığım kısa saçları şimdi neredeyse gözlerini kapatacak kadar uzamış, simsiyah bir karmaşadan ibaretti. Sigara ya da galiba pipo kokuyordu çünkü koku daha tatlıydı. Kot pantolonundan zincir sarkıyordu. Bana bakmıyordu, ben de bu fırsatı çantasını yere atarken onu incelemeye devam etmek için kullandım.

Küt.

Bu ses çantadan mı yoksa kalbimden mi gelmişti?

Elec, Randy'ye bakıp konuştuğunda ses tonu ciddiydi. "Odam nerede?"

"Üst katta ama kız kardeşine selam vermeden bir yere gitmiyorsun."

Bu tabirle beraber yüzümü buruştururken vücudumdaki bütün kaslar gerildi. Onun kız kardeşi olmak istememe imkân yoktu. Öncelikle bana doğru döndüğünde beni öldürmek istiyormuş gibi bakmıştı. İkinci olarak ise keskin hatlı yüzüne bakar bakmaz her şey apaçık ortadaydı; aklım ona karşı temkinli yaklaşırsa da vücudum ânında büyüğü altına girmişti ve bu büyüden kurtulmak için elimden geleni yapardım.

Gözleriyle bana hançerler fırlatırken tek kelime etmedi. Ona doğru birkaç adım atarak gururumu çiğneyip elimi uzattım. “Ben Greta. Tanıştığımıza memnun oldum.”

Tek kelime etmedi. Ancak birkaç saniye geçtikten sonra elimi isteksizce tuttu. Elini hızlıca çekmeden önce ise tutuşu rahatsız edici derece sert, neredeyse acı vericiydi.

Öksürdükten sonra konuştu. “Hayal ettiğimden... daha değişik duruyorsun.”

Bana gözlerini kısarak baktı. “Ve sen de fazlasıyla... sıradan görünüyorsun.”

Boğazımın düğümlendiğini hissettim. Bir an bana iltifat edeceğini sanmıştım ama “fazlasıyla” kelimesini “sıradan” diyerek devam ettirmişti. İşin acınası kısmı ise, eğer bana onun karşısında dururken nasıl hissettiğimi sorsaydınız ben de “sıradan” kelimesini kullanabilirdim.

Gözlerinde buz gibi bakışla beni baştan aşağı inceliyordu. Kişiliğinden tiksinememe rağmen hâlâ yakışıklılığına hayranlık duyuyordum ve bu midemi bulandırıyor. Burnu mükemmel bir şekilde düzdü ve çenesi keskin hatlıydı. Dudakları ağızından çıktığına emin olduğum pislikler için fazlasıyla mükemmeldi. Fiziksel olarak tam rüyalarımın adamıydı ama geri kalan her şeyi kâbusum gibiydi. Yine de kelimelerinin üzerimde bir etkisi olduğunu görmesine izin vermeyi reddediyordum.

“Sana odanı göstermemi ister misin?” diye sordum.

Beni görmezden gelerek çantasını alıp merdivenlere yöneldi.

Harika. İşler yolunda gidiyordu.

Annem üst kattan inerek hemen Elec’i kucakladı.

“Sonunda seninle tanıştığımıza çok memnun oldum, tatlım.”

Kendini hızlıca çekmeden önce Elec’in vücudu kaskatı kesildi. “Keşke aynısını söyleyebilsem.”

Randy parmağını sallayarak merdivenlere doğru hızla gitti. “Kes saçmalamay, Elec. Sarah’ya düzgün bir şekilde selam vereceksin.”

“Sarah’ya düzgün bir şekilde selam,” diye monoton bir sesle tekrar etti Elec üst kata çıkarken.

Annem elini Randy’nin omzuna koydu. “Sorun değil. Alışacaktır. Yalnız kalmasına izin ver. Ülkenin öbür ucuna taşınmak kolay olamaz. Beni daha tanımıyor. Sadece biraz endişeli.”

“Kendisi saygısız puştun teki.”

Oha.

Elec ne kadar kötü davranırsa da Randy’nin oğlu hakkında böyle konuşmasına şaşırılmışım. Üvey babam bana karşı bu tür kelimeleri hiç kullanmamıştı, gerçi hak edecek bir şey de yapmamıştım. Ama Elec saygısız bir puşt gibi *davranıyordu*.

O akşam Elec kapalı kapılar ardında kaldı. Randy bir kere yanına gitti ve tartışıklarını duydum ama annemle, durumu konuşarak çözüme bağlamalarına karar vererek aralarına girmedik.

Yatmaya giderken Elec’in yatak odasının kapalı kapısını dikizlemek için önünde durmadan edemedim. Kendi köşesine çekilmesinin bütün yılın böyle geçeceğinin mi yoksa burada o kadar bile kalmayacağıının habercisi mi olduğunu merak ettim.

Dişlerimi fırçalamak için banyo kapısını açtım ve Elec’in duştan sonra ıslak vücudunu kuruladığını gördüğümde yerimde zıpladım. Havada buhar ve erkek vücut şampuanının kokusu vardı. Kahrolası bir sebepten dolayı kaçmak yerine donakaldım. Daha da can sıkıcı olan şey, kendini havluyla sarmak yerine kaçırsız bir tavırla yere düşmesine izin vermesiydi.

Ağzım açık kaldı.

Gözlerim aletine birkaç saniye sabitlendikten sonra bakışlarım göğsündeki iki tane yonca dövmesine çekildi ve sol kolunu kaplayan dövmeye baktım. Göğsünden su damlıyordu. Sol göğüs ucunda piercing vardı. Bakışlarım yüzüne çekilene kadar Elec’in suratında şeytani bir gülümseme belirmişti. Konuşmaya çalıştım ama kelimeler ağzımdan çıkmayı bir türlü beceremedi.

Sonunda başımı başka yöne çevirerek konuştum. “Ah... Aman Tanrım... ben... ben çok... Gitsem iyi olacak.”

Kapıya doğru yöneldiğimde sesi beni durdurdu. “Daha önce hiç çıplak bir erkek görmemiş gibi davranıyorsun.”

“Aslında... görmedim.”

“Senin için ne kadar moral bozucu olmalı. Sonraki adamın benimle *boy ölçüşmesi* epey zor olacak.”

“Küstah mısın?”

“Sen söyle. Küstah olmayı hak etmiyor muyum?”

“Tanrım... âdeta şey gibi davranıyorsun...”

“Koca bir sik kafalı gibi mi?”

Sanki bakışlarımı çeviremediğim kötü bir araba kazası gibiydi. Yine aletine doğru bakıyordum. Benim sorunum neydi? Önümde çırılçıplak duruyordu ve ben ise hareket edemiyordum.

Lanet olsun... ucunda piercing vardı. Çıplak bir erkekle ilk karşılaşmama bak.

Bakışımı böldü. “Gerçekten orası yolun sonu. Bir şey yapmayı planlamıyorsan banyoyu terk edip giyinmeme izin vermelisin.”

Şaşkınlıkla başımı sallayıp kapıyı ardımdan çarparak kapattım.

Odama kaçarken bacaklarım titriyordu.

Biraz önce neler olmuştu?

İKİNCİ BÖLÜM

“Sevgili üvey kardeşin bugün nasıl?” diye sordu Victoria. Kendimi yüzüstü bıraktığımda yatak gıcırdadı, telefonuma bakıp iç geçirdim. “Her zamanki gibi hödüklük peşinde.”

En iyi arkadaşım Victoria’ya Elec’in cuma günü banyodaki sunumundan bahsetmemiştim. Beni çok fena utandırmıştı ve bunu kendime saklamaya karar vermiştim. Piercingli penislere dair bir Google araştırması beni o ilk gecenin geri kalanı boyunca uyutmamıştı. Benden söylemesi, “Prince Albert” adını maşumca araştıran herkesi büyük bir sürpriz bekliyordu.

Artık pazar günü olmuştu ve yarın benim liseme başlayacaktı. İkimizde son sınıf öğrencileriydik. Yakında herkes benim pislik üvey kardeşimle tanışacaktı.

Victoria şaşırmış gibiydi. “Hâlâ seninle konuşmuyor mu?”

“Evet. Bu sabah biraz mısır gevreği yemek için aşağı indi ama alıp kendi odasına götürdü.”

“Neden kıçına sopa kaçmış gibi kasıntı davrandığını düşünüyorsun?”

Ah, sen bir de diğer sopasını görse...

“Randy ile aralarında bir şey dönüyor. Kişisel algılamamaya çalışıyorum ama evde durumlar oldukça sert geçiyor.”

Sert olduğu kesindi. Tanrım, aklımdan çıkaramıyorum!

Piercingli mantar kafa.

Kahretsin.

“Ondan hoşlanacağımı düşünüyor musun?” diye sordu Victoria.

“Ne demek istiyorsun? Sana söyledim... o tam bir şeytan,” diye tersledim.

“Biliyorum... ama ondan *hoşlanacağımı* düşünüyor musun?”

Dürüst olmak gerekirse, tam olarak Victoria'nın tipi olduğunu biliyordum. Böyle belalı ve kasvetli tipleri Elec kadar yakışıklı olmadıklarında bile seviyordu. Bu, banyoda olanları kendime saklamam gerektiğinin bir başka sebebiydi. Aletinde piercing olduğunu duyduğu anda Victoria'yı evimden çıkaramazdım. Ama nasıl göründüğünü yakında öğrenecekti. O yüzden dürüst olmayı seçtim.

“Gerçekten çok ateşli, tamam mı? Cidden... kahrolası... çok ateşli. Aslında yakışıklılığı sahip olduğu tek şey.”

“Tamam. Hemen geliyorum.”

“Hayır, gelmiyorsun.” Kahkaha attım ama içten içe Victoria'nın kendini Elec'in üstüne atması fikri, onun ilgisine karşılık vermeyeceğini düşündüğüm hâlde beni rahatsız etmişti.

“Bu akşamki planların neler o zaman?”

“Eh, onunla tanışmadan ve tam bir hergele olduğunun farkına varmadan önce hepimize pazar yemeği hazırlamayı planlıyordum. Bilirsin... özel tarifimi işte.”

“Tavuk Tetrazzini.”

Kahkaha attım çünkü güzelce yapmayı tek bildiğim şeydi. “Nasıl tahmin ettin?”

“Belki de sevgili üvey kardeşin için yanında whoopass* ile servis etmelisin.”

* Tehlikeli bir maddenin tenekenin içine konulmuş hâlidir. Çoğunlukla imha silahı olarak kullanılır. Açan kişide ciddi hasarlar oluşturabilir. -çn

“Ona bulaşmayacağım. Aksine onu iyiliğe boğacağım. Bana karşı... ne kadar sik kafalı (aman tanrım) davranmak isterse davranсын. Yapabileceğim en kötü şey beni etkilediğini göstermektir.”

Tetrazzinin pişmesini beklerken annem sofrayı hazırlamama yardımcı oldu. Karnım gurulduyordu ama fırından gelen krema sosu ve sarımsak kokusundan çok gerginlik yüzündendi. Elec bize katılmayı kabul etse bile masada karşısında oturmaya can atmıyordum.

“Greta, üst kata çıkıp Elec’i aşağı gelmeye ikna edebilir misin diye baksana.”

“Neden ben?”

Annem bir şişe şarap açtı. Bir tek kendi içecekti ve büyük ihtimalle buna ihtiyacı da vardı. Biraz doldurup yudumladıktan sonra konuştu. “Bak, neden benden hoşlanmadığını anlayabiliyorum. Beni düşmanı olarak görüyor ve muhtemelen ebeveynleri ayrı olduğu için bir şekilde beni suçluyor ama sana kötü davranmasını gerektiren bir sebep yok. Sadece ona ulaşmaya ve sana biraz açılmasını sağlamaya çalış.”

Omuz silktim. Geçen akşam banyoda yanımda ne kadar *açıldığıma* dair hiçbir fikri yoktu: Her şey apaçıktı.

Merdivenleri çıkarken *Jaws* filminin jenerik müziği kafamda çalıyordu. Kapısını tıklatma düşüncesi beni ürkütüyordu ve kapıyı açsa bile neyle karşı karşıya kalacağımı bilmiyordum.

Kapıyı çaldım.

Beni şaşırtarak kapıyı hemen açtı. Ağzından bir dal sigara salınıyordu. Dumanın tatlı kokusu hemen burnuma geldi. Derin bir nefes çektikten sonra yavaşça ve bilerek dumanı yüzüme üfledi. Sesi alçaktı. “Ne var?”

Önlenemez bir öksürük krizi tutana kadar hiç etkilenmemiş gibi görünmeye çalıştım.

Çok havalı, Greta.

“Yemek neredeyse hazır.”

Dar, beyaz bir atlet giyiyordu ve gözlerim şimdi kapıya yaslanmış duran kaslı pazılarından birindeki “*Lucky*” yazılı dövmeyle kaydı. Saçları ıslaktı ve kot pantolonu beyaz iç çamaşırının üstünü gösterecek kadar düşük belliydi. Çelik grisi gözleri benimkilerin içine bakıyordu. Bir... piçe göre nefes kesiciydi.

Konuştuğunda dalgın hâlimden çıktım. “Neden bana öyle bakıyorsun?”

“Nasıl?”

“Sanki geçen akşam nasıl görüdüğümü hatırlamaya çalışıyormuşsun gibi... sanki yemek yerine *beni* yemek istermişsin gibi.” Kıs kıs güldü. “Ayrıca neden bana göz kırptırıyorsun?”

Kahretsin. Gergin olduğumda gözüm seğirir ve göz kırptırıyor muşum gibi görünürdü.

“Sadece gözüm seğiriyor. Kendini aş biraz.”

İfadesi öfkeli hâle büründü. “Gerçekten mi? Öyle mi yapmalıyım? Sahip olduğum tek şey yakışıklılığım ama değil mi? O yüzden buna odaklanmalıyım.”

Neden bahsediyordu? Dilim tutulmuş bir şekilde orada öylece dikildim.

Konuşmaya devam etti. “Sorun ne... burası senin için çok mu sıcak oldu?” Sonra alaycı bir tonda, “Kahrolası... çok ateşli,” dedi. Yüzünde hınzır bir sırıtış vardı.

Kahretsin.

Bunlar Victoria ile telefonda konuşurken onu tarif ettiğim kelimelerin birebir aynısıydı.

Konuşmama kulak misafiri olmuştu!

Gözüm seğirdi.

“Yine bana göz kırptırıyorsun. Seni geriyor muyum? Yüzüne bak! Kırmızı sana çok yakışıyor,” diyerek devam etti.

Hemen orayı terk edip alt kata indim.

Ardımdan bağırdı. “ŞEYTAN olduğuma bakılırsa güzel anlaşacağız.”

* (İng.) Şanslı. -çn

Elec yemeğini tek kelime etmeden alırken ben de dudağındaki piercinge odaklanmışım. Randy ona yüzünde küçümsemeye bakıyordu. Annem ise şarap kadehini birçok kez doldurmuştu. Evet, Brady Brunch'a* yeni bir yorum katmıştık.

Tetrazzinin tadını çıkarırmış gibi davranırken aslında beni telefonda onun hakkında konuşurken duyduğu ve onu çekici bulduğumu artık bildiği gerçeği üzerine kafa yoruyordum.

Önce annem konuştu. "Elec, şimdiye kadar Boston hakkında ne düşünüyorsun?"

"Ev dışında başka hiçbir yere gitmediğim düşünülürse, çok berbat."

Randy çatalını masaya vurdu. "Üvey annene beş saniye de olsa saygı gösterir misin?"

"Duruma göre değişir. O da aynı süre boyunca içerek kafa bulmayı bırakabilir mi? Eşini aldatan biriyle evlendiğini biliyordum, *babacım* ama aynı zamanda ayyaş mı?"

"Seni değersiz hödük," diye püskürdü Randy.

Oha.

Randy bir kere daha oğluna karşı kullandığı kelime tercihiyle beni şaşırtmıştı. Elec kesinlikle hödük gibi davranıyordu ama yine de üvey babamın ağzından bu tür lafların çıktığını duyduğuma şok olmuştum.

Elec peçetesini masaya fırlatıp sandalyesini geri iterek masadan kalktı. "Doydum." Bana baktı. "Titty** Zinni ya da adına ne halt diyorsan, *kardeşim*, mükemmeldi." "Kardeşim" kelimesini alaycı bir şekilde vurgulamıştı.

Elec masadan kalktıktan sonra ortama çöken sessizlik sağır ediciydi. Annem elini Randy'nin elinin üzerine koydu. Ben ise Elec ile babasının arasında böyle bir uçuruma neyin sebep olmuş olabileceği üzerine kafa yoruyordum.

* 1969 ile 1974 yılları arasında Amerika'da çekilmiş bir sitkom dizisidir. -çn

** (İng.) Meme ucu. -çn

İçgüdüsel olarak kalkıp üst kata çıktım. Elec'in kapısını çalarken kalbim hızla atıyordu. Kapıya cevap vermeyince yavaşça kolu çevirdim ve onu yatağın kenarına oturmuş, bir dal sigarayı tütürürken buldum. Kulaklıklarını takmıştı ve odaya girdiğimi görmemişti. Odaya girmeden eşikte durup sadece onu izledim. Dizini gergince titretirken sinirli ve mağlup görünüyordu. Sonunda sigarasını söndürdü ama ânında çekmeceye uzanıp bir sigara daha aldı.

"Elec," diye bağırdım.

Yerinden zıplayıp kulaklığını çıkardı. "Siktir! Ödümü kopardın."

"Özür dilerim."

Sigarasını yakarak bana kapıyı gösterdi. "Git."

"Hayır."

Gözlerini devirerek başını hafifçe iki yana sallayıp tekrar kulaklıklarını taktı ve sigarasından uzun bir nefes aldı.

Yanına oturdum. "Bunlar sonun olacak."

Konuşurken ağızından duman çıkıyordu. "Mükemmel."

"Bunu demek istemedin."

"Lütfen beni rahat bırak."

"Peki, tamam."

Odadan çıkıp alt kata indim. İzlediğimi fark etmediğindeki o keyifsiz hâlini görmem, kabuğunu bir şekilde kırma konusundaki kararlılığımı güçlendirmişti. Rol mü yaptığını yoksa gerçekten göt herifin teki mi olduğunu öğrenmem gerekiyordu. O, bana ne kadar acımasız davranırsa ben de o kadar benden hoşlanmasını istiyordum. Bu bir meydan okumaydı.

Mutfığa döndüğümde Randy'ye Elec'in numarasını sorup telefonuma kaydettim. Sonra bir mesaj yazdım.

Konuşmak istemiyorsun madem mesaj yazıyorum.

Numaramı nereden buldun?

Babandan.

Canı cehenneme.

Konuyu Randy'den uzaklaştırmaya karar verdim.

Yemek hoşuna gitti mi?

Eğer yemek kelimesinden “y” harfini atarsan geriye EMEK kalır. Yani senin yemeğinde olmayan şey.

Neden bu kadar acımasızsın?

Sen neden bu kadar vasatsın?

Tam bir hödük. Bu iş hiçbir yere varmıyordu. Telefonu tezgâha fırlatıp üst kata çıktım. Beni, onu kızdıracak bir şey yapacağım bir ruh hâline sokmuştu.

Kapıyı tıklatmadan açtığımda hâlâ yatakta sigara içiyordu. Doğrudan çekmecesine yönelip sigara paketini kapıp kaçtım.

Odama kadar kahkahalar atıyordum; ta ki kapım bir hışımla açılana kadar. Hızlıca sigaraları tişörtüme sıkıştırdım. Elec beni öldürmeye hazır görünüyordu. Ama itiraf etmem gerekirse bakışlarındaki o tehlikeli pırıltı oldukça seksiydi.

“Onları bana ver,” dedi sıkılmış dişlerinin arasından.

“Onları sana geri vermiyorum.”

“Hem de öyle bir veriyorsun ki... yoksa tişörtüne uzanıp ben alırım. Seçim senin.”

“Cidden neden sigara içiyorsun ki? Sağlığına zararlı.”

“Eşyalarımı öylece çalamazsın. Ama ne de olsa annesine bak kızını al demişler.”

“Neden bahsediyorsun?”

“Git de annene sor,” diye homurdandı. Kaslı ve dövmeli kolunu bana doğru uzattı. “Sigaralarımı geri ver.”

“Bana az önce söylediğini açıklayana kadar olmaz. Annem Randy’yi çalmadı. Baban annemle tanışmadan önce boşanmıştı.”

“Randy buna inanmanı istiyor. Annen de büyük ihtimalle babanın arkasından iş çeviriyordu, değil mi? Zavallı ahmak piç.”

“Babama piç deme.”

“Eh, Sarah annemin arkasından babamla işi pişirirken neredeydi?”

Kan tepeme sıçramıştı. Bunu sorduğuna pişman olacaktı. “Yerin altında. Babam ben on yaşımıdayken öldü.”

Bir süre boyunca sessiz kaldı, ardından hüsrarla şakaklarını ovuşturdu. Onunla tanıştığımın beri ses tonu ilk defa yumuşadı. “Siktir. Bunu bilmiyordum, tamam mı?”

“Büyük ihtimalle varsayımda bulunduğun çok şey var. Eğer benimle konuşmaya tenezzül edersen...”

Elec neredeyse özür dileyebilecekmiş gibi görünüyordu. *Neredeyse*. Sonra başını iki yana sallayıp doğrudan şeytani Bay Hyde* kılığına geri döndü. “Bir daha seninle konuşmak zorunda kalırsam iki olsun. Bana sigaralarımı geri ver yoksa tişörtünden yırtıp alırım.”

Bunları söylediğinde vücuduma bir elektrik dalgası yayıldı. *Benim sorunum neydi?* Bir yanım bunun nasıl bir şey olacağını, sert ellerinin tişörtümü çekiştirip yırtmasının nasıl hissettireceğini görmek istiyordu. Bu düşünceden kurtulmak için başımı iki yana salladım ve bana doğru yavaşça yaklaşırken geriye doğru çekildim. Şimdi çok yakınımdaydı. Bana doğru yaklaşım sigaraları göğsüme doğru bastırırken vücudundan sıcaklık yayılıyordu. Meme uçlarım hemen sertleşti. Daha önce vücudumun kontrolünü hiç bu kadar kaybetmemiştim ve ona karşı bu kadar yoğun şekilde tepki göstermeyi bırakması için sessizce yalvarıyordum. Hadi yüzleşelim. Vücudum yanlış kararlar veren bir aptaldı. Ondan nefret eden bir şeyi nasıl bu kadar isteyebilirdi ki?

Nefesi karanfil kokuyordu. “Bu, o markadan son paketimdi. Endonezya’dan ithal ediliyorlar. Henüz burada nereden alacağını bile bilmiyorum. Eğer şu anda baş edilmesi zor biri olduğumu düşünüyorsan, bu akşam sigarasız kaldığımda nasıl olduğumu görmek istemezsin.”

“Sağlığına zararlılar.”

“Umurumda mı diye sor,” diye sordu rahatsız edici derecede dudağımın yakınındayken.

* Robert Louis Stevenson tarafından yazılan ve kişilik bozukluğunu konu alan *Dr. Jekyll ve Bay Hyde* kitabındaki kötü karakter. -çn

“Elec...”

Biraz geri çekildi. “Bak... sigara içmek bu cehennem deliğine girdiğimden beri bana huzur veren tek şey oldu. Şimdi nazikçe istiyorum. Lütfen.”

Bakışları yumuşadı ve geçen her anla birlikte kararlılığımı yitirdim. “Pekâlâ.” Sigaralar için sutyenime uzanırken bakışları elimi izledi. Ona paketi uzattım ve çekip giderken sıcak vücudunun bıraktığı boşluğun yerini soğuk havanın alışını hemen hissettim.

Eğer ona sigaraları geri vermenin bir ateşkes olduğunu düşündüysem yanılmıştım.

Son bir kez benimle yüz yüze gelmek için döndü ve bakışları artık hiçte nazik değildi. Delip geçiciydi. “Bunun bedelini ödeyeceksin.”